www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Lewis Howes
THE GREATNESS MINDSET

Copyright © 2023 by Lewis Howes
Originally published in 2023 by Hay House Inc.
Translation Copyright © 2025 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-05602-0

ČUVAMO PRIRODU

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

veličanstveni mentalni sklop

aktivirajte moć uma i živite najbolji život već danas

Luis Hanz

Prevela Zvezdana Šelmić

VULKAN
IZDAVAŠTVO
Beograd, 2025.

Posvećujem ovu knjigu mlađem sebi zato što sam imao hrabrosti da prođem kroz bol; mom sadašnjem sebi, zato što sam se suočio sa stidom i naučio kako da se iscelim; i budućem sebi, zato što je putovanje ka veličini zapravo tek počelo.

SADRŽAJ

Poglavlje 1 Trka za veličinom 9
Poglavlje 2 Alternativa veličine. 21

PRVI KORAK: NEPRIJATELJ VELIČINE 35
Poglavlje 3 Nedostaje vam smislena misija 37

DRUGI KORAK: PREPREKE VELIČINI 59
Poglavlje 4 Prvi strah – neuspeh. 61
Poglavlje 5 Drugi neprijatelj – uspeh 77
Poglavlje 6 Treći neprijatelj – osuda 87
Poglavlje 7 Ubica snova – sumnja u sebe 97
Poglavlje 8 Pribor za preoblikovanje straha 107

TREĆI KORAK: NAČINOM RAZMIŠLJANJA DO VELIČINE 125
Poglavlje 9 Iscelite svoju prošlost 127
Poglavlje 10 Nađite svoj identitet. 145
Poglavlje 11 Ciklus razmišljanja u pokretu 167

ČETVRTI KORAK: PLAN ZA POSTIZANJE VELIČINE 191
Poglavlje 12 Postavljajte odvažna pitanja 195
Poglavlje 13 Dajte sebi dozvolu 207
Poglavlje 14 Prihvatite izazov 217
Poglavlje 15 Definišite svoje ciljeve veličine 231
Poglavlje 16 Angažujte podršku 245
Poglavlje 17 Obavite stvari. 259
Poglavlje 18 Proslavite: Dovoljno ste dobri! 275

Napomene 283
Zahvalnice 301
O autoru. 303

POGLAVLJE 1

TRKA ZA VELIČINOM

Imao sam 23 godine, spavao sam na kauču kod sestre u Kolambusu u Ohaju i bio totalno švorc. I to nije šala. To je bio moj život. Potpuno suprotno od veličine.

Sve do tog trenutka moj život je bio definisan sportom. Imao sam status zaslužnog sportiste u desetoboju, ali moja prava strast bio je američki fudbal, gde sam takođe bio zaslužni sportista. Držao sam svetski rekord za najviše osvojenih jardi u jednoj utakmici (računajući sve nivoe i sve lige). Ostvario mi se i san da profesionalno igram u *Arena ligi* američkog fudbala, dok sam čekao priliku da zaigram u NFL-u. A onda, usred utakmice, slomio sam ručni zglob. Prognoza? Operacija. Otvorili su mi kuk, da uzmu komad kosti, i presadili su mi je u ručni zglob – šest meseci u gipsu i još godinu dana dok nije sasvim zaraslo.

U septembru 2007. bio sam u prvom mesecu nošenja gipsa i pitao sam se da li ću ikada više moći da istrčim na teren. Da sve bude još gore, moj tata je prethodne godine doživeo nesreću na drugom kraju sveta, na Novom Zelandu. Pretrpeo je tešku povredu mozga. Nekoliko meseci je bio u komi i konačno je došao svesti, ali bilo je jasno da će njegov oporavak biti veoma dugačak. Kad se vratio u SAD, odlazio sam mu u

posetu jednom nedeljno, ali vrlo retko je uspevao da se seti ljudi koji su mu pre nesreće bili neopisivo važni, i nije bilo znakova da se to popravlja.

Noći sam provodio ophrvan strahovima: *Šta ako mi ruka ne zaraste dobro? Šta ako ne budem više mogao da igram američki fudbal? Šta ako su moji snovi završeni? Šta ću tada biti? Šta ako me se tata nikad ne seti? Šta ako ne uspem da smislim šta da radim dalje? Šta ako me niko nikad ne bude voleo? Šta ako pokušam i ne uspem? Šta će ljudi misliti? Još gore, šta ako ne budem u stanju da ispunim svoja očekivanja?*

> **Znao sam da se moja životna priča ne može tako odvijati.**

U tim mračnim danima činilo mi se da nemam šta da radim, osim da stalno vrtim TV kanale i gledam reprize i reklame. Osećao sam ne samo da mi veličina izmiče već i da beži od mene punom brzinom. Nisam znao šta da mislim, šta da osećam ni kako da izađem na kraj sa svojim emocijama. A povrh svega, još nisam bio diplomirao. Bio sam finansijski, fizički, emotivno i duhovno slomljen… pitao sam se šta da radim dalje, i činilo mi se da sam ostao potpuno sâm.

Ali znao sam da se moja životna priča ne može tako odvijati. Znao sam da u njoj mora biti mnogo više – da u meni mora postojati neka veličina – ali nisam znao ni gde ni kako da počnem. A ipak, duboko u sebi, znao sam da ću s vremenom shvatiti.

NAČIN RAZMIŠLJANJA JE VAŽAN

Možda ste i vi imali takve trenutke kada ste shvatili strašnu istinu: vi samo pokušavate da preživite, čekate da vam istekne vreme, u nadi da će se jednog dana desiti nešto čudesno i sve promeniti. Možda ste imali san koji je ostao samo to – san, nešto što ćete jednog dana raditi, ali taj jedan dan nikako da dođe.

Dok pišem ove reči, pandemija kovida-19 ostavila je mnoge ljude paralisane, pod stresom i depresivne. Ali naravno, nije potrebna pandemija da bi stvorila stres kad ne znate šta će vam se sledeće dogoditi.

Uvek će biti *nešto*. To je život. Možda vam se ranijih godina desilo nešto neočekivano: ostali ste bez posla, doživeli ste razvod ili raskid, izgubili ste voljenu osobu, morali na operaciju zbog koje više ne možete da radite raniji posao – i sada ste zbunjeni i ošamućeni, i ne znate šta ćete dalje.

Ili ste možda odavno ustali s kauča života. Bili ste zauzeti, obavljali poslove, jurili snove i dobro vam je išlo. Možda ste imali neki honorarni posao, uspešan biznis ili karijeru, ali iznutra ste osećali da to nekako nije dovoljno. Čak i kad ste dosta dobri i dobijate rezultate, moguće je da osećate kao da vam nešto nedostaje, kao da ste stvoreni za nešto više.

Dobro je, ali nije sjajno!

Jedan od razloga zbog kojih se mnogi ljudi muče jeste što osećaju kao da je njihov identitet povezan s rezultatima koje postižu. Možda ste i vi takvi. Ja svakako jesam bio. Stara izreka u golfu kaže da ste dobri koliko i vaš sledeći udarac, ali takav način razmišljanja vas može ostaviti veoma neispunjenim, kao da nikada nećete postati *dovoljno* dobri.

Osećate kao da nešto nedostaje, kao da ste stvoreni za nešto više.

Najteže u životu i jeste oteti se osećaju „dobrog, ali ne sjajnog života". Čujem to veoma često od ljudi koji su zaradili ono što bi većina smatrala lepim novcem, i koji imaju naizgled dobru karijeru, porodicu i decu – ali i dalje ih muči dubok osećaj bola ili neispunjenosti. Muči ih želja za nečim *više*.

Da li vam to zvuči poznato?

Nemojte me pogrešno shvatiti. Nema ničeg lošeg u vođenju „dobrog života". Milioni ljudi rado bi se menjali s vama. Ali pitanje glasi: da li je to život koji želite? Da li je to priča koju želite da ispriča vaše buduće ja?

To su pitanja koja sebi postavljaju veoma uspešni ljudi, a ako vi spadate u takve, ne želim da vas izostavim iz ovog razgovora. Možda već jurite za svojim snovima i ostvarujete ih, postižete najviši nivo u poslu, sportu, umetnosti, politici, dobrotvornom radu – bilo čemu. Uložili ste mnogo truda u plansko razvijanje načina razmišljanja, ali znate da niko nikad ne stiže zaista na cilj. Vi želite još malo više i uvek tražite načine da iskoristite snagu svog uma. Razumem vas.

Dakle, svejedno da li se osećate zaglavljeno u postojećem stanju, ili slomljeno, ili jedva preživljavate svoj sadašnji život, ili se osećate neispunjeno dok živite nešto što bi većina ljudi nazvala dobrim životom, ili prosto želite da se probijete na naredni nivo i nađete tamo sve što možete. Došli ste na pravo mesto.

Razmišljanje s ciljem veličine pomoći će vam da otključate snagu svog uma, jer će vam pokazati kako da nađete svoju ličnu smislenu misiju, da prevaziđete strahove i sumnje u sebe i konačno ostvarite one ciljeve i snove koji su vam tako dugo izgledali neuhvatljivi.

Da li je to život koji želite?

Možete preurediti priču o svojoj prošlosti – može vas pogurati napred, u blistavu budućnost, umesto da postane priča koja se beskrajno ponavlja u vašem umu i sprečava vas da napredujete. Ali kako želite da napišete tu buduću priču? Ko želite da budete? Kuda želite da idete? Da li uopšte znate? A onda, na koji način možete vežbati da budete hrabri, odnosno na koji način možete prevazići strahove i sumnju i razviti plan kojim ćete ostvariti svoje snove s jasnim shvatanjem o tome ko ste i ko želite da postanete?

Kakve god snove da sanjate, ili ste možda i zaboravili da ste ih imali, postaviću vam ovo jednostavno pitanje:

Da li biste bili srećni ili ispunjeni ako vaš san umre s vama? Ako ne, šta nameravate da preduzmete?

OGROMAN, NESAVRŠEN POSTUPAK

Srećom, moja priča nije se završila na kauču kod sestre. Sestra mi je jasno stavila do znanja da ne mogu da živim kod nje do kraja života. Zapravo, jedan od najvećih poklona koje mi je ikada dala bio je taj što mi je na kraju rekla da moram učestvovati u plaćanju stanarine ili naći neko drugo mesto. I tako, pošto sam se valjao u samosažaljenju mesec-dva, ustao sam s tog kauča i polako krenuo napred.

Moj prvi korak bio je da pozovem Stjuarta Dženkinsa, mentora na kojeg sam se ugledao i direktora moje nekadašnje srednje škole, i postavim

mu očigledno pitanje: *Šta mogu da uradim?* Rekao je da je čuo kako ljudi nalaze poslove preko digitalne platforme *Linkdin*. Prvi put sam čuo za nju, ali smatrao sam da, ako on misli da je dobro, treba da probam. I zato sam se bacio u to iz sve snage, čvrsto rešen da naučim sve što mogu.

A onda sam od brata dobio poklon za Božić. Moja porodica ima tradiciju izvlačenja imena kako bi se odlučilo ko kome daje poklon i on je izvukao moje ime. Poklon od njega bila je knjiga. Nije je čak ni umotao. Samo mi ju je pružio, još uvek u plastičnoj kesi. Knjiga je bila *Obogatite se radeći četiri sata nedeljno* Timotija Ferisa. Pažnju mi je privukao podugačak podnaslov: *Izbegnite radno vreme od devet do pet, i bez obzira na to gde živite, pridružite se Klubu novih bogataša*. Pročitao sam je od korica do korica još za vreme praznika, nespretno je držeći i okrećući stranice rukom bez gipsa. Ta knjiga mi je otvorila svet mogućnosti, kao što su digitalno poslovanje, onlajn-marketing i lansiranje nečeg novog. Onda sam prosto uronio u to, čitao blogove najvećih ljudi tog vremena, obraćao sam se svakome na *Linkdinu* koga sam mogao da se setim, kako bih razvio veze s ljudima tokom naredne godine.

Možete preurediti priču o svojoj prošlosti tako da vas pogura napred, u blistavu budućnost.

U tome su mi pomogle dve stvari. Jedna je ta što sam čvrsto odlučio da plešem salsu (o tome ću kasnije više govoriti). Druga je bila odluka da savladam veštinu javnih govora – čitavog života me je sputavao strah od toga, koji sam sad morao da prevaziđem. Upoznao sam čoveka koji je profesionalni govornik i rekao sam mu da želim naučiti da radim to što on radi, ali da ne bih mogao govoriti pred nekim ni da mi život od toga zavisi. On me je počastio šoljom kafe (u to vreme još nisam mogao sebi ni kafu da platim!) i dao mi najbolji mogući savet: „Treba da pristupiš udruženju *Tostmasters* i da držiš govore jednom sedmično, tokom godinu dana.“ *E pa,* pomislio sam, *ovaj čova svakako zna šta radi i moram mu verovati!*

Na prvom skupu *Tostmastersa* u Kolambusu u Ohaju, jedan čovek održao je sjajan govor. Posle završetka sam se povukao u zadnji deo sale.

Dok sam trpao klopu u usta i pakovao u salvete šta ću poneti, čuo sam nekoga kako pita: „Šta to radite?“

Ukočio sam se, a onda sam se okrenuo da vidim ko pita. Bio je to onaj isti čovek, koji je upravo održao sjajan govor! Pokušao sam da brzo progutam zalogaj, kao da je najprirodnija stvar na svetu trpati besplatnu hranu u džepove kad imate samo jednu zdravu ruku.

„Pa, ovaj, ja, zapravo nemam, znate, ovaj, novca, pa sam mislio, uf, da ponesem ovo kući, za kasnije.“ Da sam mogao da se zavučem pod taj sto i sakrijem se, uradio bih to, ali nekako nisam verovao da bi moja dva metra uspela da se sklone pod stolnjak a da on to ne primeti – a pritom bih i zdrobio svu onu hranu u džepovima.

„Dozvolite da vas odvedem na ručak“, rekao je on i krenuo ka vratima kao da posle svakog govora sreće gladne ljude koji trpaju hranu u džepove.

Bio je to Frenk Agin i postao je moj učitelj držanja govora, ali takođe je imao i agenciju za poslovno umrežavanje. Kako smo se zbližavali, pričao sam mu o svemu što sam dotle radio, učeći ga o *Linkdinu* i pomažući mu da napravi svoj profil na toj platformi. On mi je dao ček na sto dolara i rekao mi da će to biti velika prekretnica za njegovu agenciju. Zaprepastio sam se. *Hoćeš da kažeš da bi ljudi pristali da me plaćaju za ovo?* To je bilo veliko ohrabrenje: počeo sam da pomažem i drugim ljudima, a oni su mi plaćali. Pravim novcem!

Nije mi dozvolio da tu stanem. Ubrzo je imao novi izazov za mene: „Hoću da napišeš knjigu o *Linkdinu*.“ Šta? Nisam imao pojma kako se pišu knjige. Imao sam samo 24 godine. A i ko bi mene čitao? Osim toga, u školi sam uvek imao slabe ocene iz engleskog.

Njega to nije obeshrabrilo. „Pomoći ću ti da je napišeš.“ On je već napisao nekoliko knjiga, pa smo se dogovorili da će on pisati odeljak o oflajn-umrežavanju, a ja ću pisati o korišćenju *Linkdina* za onlajn-umrežavanje. Knjiga nije bila baš za Pulicerovu nagradu, ali napisali smo je i bila je korisna ljudima. Gle, postao sam pisac, zarađivao sam novac i napredovao.

Onda sam otišao na jedan tviter-sastanak i pomislio sam: *Možda bih mogao da radim ovo i na „Linkdinu“*. Koliko sam ja znao, još niko nije organizovao nešto slično na *Linkdinu*. I tako sam tokom narednih godinu dana održao dvadeset grupnih sastanaka na *Linkdinu*, širom

zemlje, koristeći svoje kontakte, pa sam posle toga dobio nove klijente i čak održao svoj prvi vebinar, koji me je lansirao u svet onlajn i digitalnog poslovanja – i tako je sve krenulo.

Četrnaest godina kasnije, ne samo što sam nastavio da se bavim sportom već sam devet godina bio i član Olimpijske rukometne reprezentacije SAD. U isto vreme, u poslovnom svetu, izgrađivao sam svoju kompaniju, koja je dostigla sedmocifrenu godišnju zaradu. Među mnogo miliona podkasta u svetu, moj podkast *The School of Greatness* (*Škola veličine*) stalno se nalazi pri vrhu najgledanijih, sa preko 1.200 epizoda i pola milijarde preuzimanja, a u njemu gostuju neki od najuspešnijih ljudi na svetu. Povrh toga, imam vrhunski serijal na *Jutjubu*, s temom ličnog razvoja, a napisao sam više knjiga, od kojih je jedna i bestseler *Njujork tajmsa*. Učestvovao sam u emisijama kao što je *Elen*, *Tudej* i *Gud morning Amerika*, i uspeo sam da steknem više od osam miliona pratilaca na društvenim mrežama.

A sve to mi je omogućilo da utičem na svet, savetujući mnoge neprofitne organizacije i pomažući u ciljevima do kojih mi je stalo. Mogao sam da koristim svoju mrežu kontakata kako bih doneo milionske donacije dobrotvornim organizacijama, kao što su *Pencils of Promise* (*Olovke obećanja*), *Charity: Water* (*Milostinja: voda*) i *Underground Railroad* (*Podzemna železnica*), koje pomažu u oslobađanju dece iz seksualnog ropstva.

Uspeo sam da naučim mnogo tokom tog putovanja, a učio sam direktno od nekih od najvećih umova sveta, od ljudi koji su se posvetili ostvarivanju veličine u svojim oblastima. Ali kad se podvuče crta, znao sam da moram napisati ovu knjigu o nalaženju smisla, o prevazilaženju strahova, o stvaranju plana za ostvarenje značaja i ispunjenja u životu, zbog onoga kako se svakoga dana osećam.

PUT PRED NAMA

Dok budemo zajedno napredovali, pričaću vam više o tome kako sam se razvijao, pa i poslednjih godina. Otkako sam odrastao, proučavam veličinu i pokušavam da je primenim. U različitim situacijama morao sam da prevaziđem fizičke, emotivne i mentalne izazove u tri velike oblasti života: zdravlju, vezama i poslu. A to nije bilo lako. Susretao sam se sa

strahovima i nesigurnostima na svakom nivou i morao sam da prevaziđem mnoge od njih uz pomoć nekih od najvećih umova sveta. Pošto sam intervjuisao te velike umove – i učio od njih – bio sam u stanju da iskoristim njihovu stručnost i uvidim kako su oni prevazišli svoj bol, svoje izazove i traume i postigli najneverovatnije stvari.

Ali vi se sad možda pitate šta tačno mislim kada kažem *veličina*.

Od trenutka kada sam preduzeo onaj prvi ogroman, nesavršen korak, pa sve do danas, razvijao sam radnu definiciju veličine:

Veličina je otkrivanje vaših jedinstvenih darova i sposobnosti kako biste ostvarili svoju smislenu misiju i ostvarili maksimalan pozitivan uticaj na ljude oko sebe.

Nije to komplikovano. Važno je utvrditi ko ste i kako možete da date dosledan i jedinstven doprinos, koji će pomoći ljudima oko vas da budu bolji, i svetu da postane bolje mesto. Zvuči jednostavno. Pa šta sprečava mnoge od nas da to i ostvare?

Glavni razlog zbog kojeg ljudi ne ostvaruju veličinu jeste u tome što se brzo susreću s neprijateljem veličine: **nedostatkom jasne smislene misije**.

Kada ne znate šta tačno želite da radite, prilično je teško to raditi. Dakle, prvi korak je da otkrijete svoju svrhu. Kao što kaže Viktor Frankl, čovek koji je preživeo Holokaust i koji je autor knjige *Čovekova potraga za smislom*: „Prvo što životu daje smisao jeste projekat koji zahteva vašu pažnju."[1] Ako to nemate, znači da prosto besciljno lutate. Daću vam praktične savete kako da jasno uvidite svoju misiju.

Kad nemate pravac ili svrhu, to stvara vakuum u vašoj duši, a u taj vakuum će pohitati strahovi, tuge i problemi s mentalnim zdravljem, ne bi li ga popunili. Zato je veoma važan drugi korak: pokazaću vam kako da prevaziđete najčešće prepreke ka veličini. Provešću vas kroz svaki od najstrašnijih strahova – strah od neuspeha, strah od uspeha, strah od toga šta će drugi misliti o vama i, na kraju, strah od toga šta vi mislite o sebi. Činjenica je da vas, ako se ne pozabavite njima, svi ti strahovi vode ka istom mestu: ka sumnji u sebe i uverenju da niste dovoljno dobri. Jedini način da prevaziđete i preobratite te strahove jeste da ih napadnete

punom snagom. U ovim poglavljima ću vam pokazati kako se to radi i daću vam praktičan pribor za preoblikovanje straha.

Treći korak dolazi kada zaista naučite da razvijete način razmišljanja za veličinu. U srži tog načina razmišljanja je nepokolebljivo verovanje: „Ja sam dovoljno dobar!“ To ne znači da ste stigli na cilj, da ste postigli savršenstvo ili učinili sve ono dobro koje možete. To znači da ste vi i dalje projekat koji traje, naravno, ali idete napred, pokušavate, ne uspevate, učite i razvijate se dok pomažete drugim ljudima da čine to isto.

Način razmišljanja za veličinu počinje da nastaje kada počnete putovanje ka isceljenju bola i traume iz prošlosti. Dok to ne obavite, često ćete se naći prepušteni na milost i nemilost nekom davnom bolu a da ne shvatate ni kako ni zašto. Istražićemo psihologiju i nauku o mozgu, koje govore o tome kako prošlost formira naše sadašnje reakcije i kako da odaberete da slušate svog unutrašnjeg trenera, a ne unutrašnjeg kritičara.

Tek pošto krenete na putovanje isceljenja prošlosti, moći ćete da se pozabavite doslednom procenom četiri glavna elementa načina razmišljanja za veličinu, onog što ja nazivam ciklusom razmišljanja u pokretu.

Važno je utvrditi ko ste i kako možete dati dosledan i jedinstven doprinos, koji će pomoći ljudima oko vas da budu bolji, i svetu da postane bolje mesto.

1. **Identitet.** Vi ste junak sopstvene avanture, ali junaci i heroji mogu nastati samo kad se suočavaju s izazovima i prevazilaze ih.

2. **Misli.** Vaše misli formiraju vašu stvarnost, a to naročito važi za žamor u vašoj sopstvenoj glavi. Pobliže ćemo osmotriti kako najnovija otkrića o mozgu mogu pomoći da razumemo šta se dešava u našoj glavi.

3. **Emocije.** Vaša osećanja su tesno povezana s vašim mislima i telom. I ovde će nam najnovija otkrića o mozgu i psihologiji pružiti važna saznanja. Pol Konti, autor izvanredne knjige *Trauma: Nevidljiva epidemija*, upozorava nas da uložimo vreme u lečenje bola iz prošlosti, jer „trauma menja naše emocije: promenjene emocije određuju naše odluke".[2]

4. **Ponašanja.** Vaša dela uobličavaju novi misaoni poredak onako kako budete živeli u fizičkom svetu. Proučićemo kako navike i rutina mogu doprineti razvijanju razmišljanja za veličinu.

I konačno, za četvrti korak vam treba **Plan za postizanje veličine**. Tih sedam postupaka daju vam čvrst plan napravljen na osnovu mog iskustva i bitnih saznanja mnogih stručnjaka, od kojih sam imao priliku da učim:

1. **Postavljajte hrabra pitanja.** Kada se usudite da postavite sebi hrabra pitanja, počinjete da nemoguće činite mogućim.

2. **Dajte sebi dozvolu.** Kada otvorite vrata, morate dati sebi dozvolu da se svakog dana probudite i prođete kroz njih.

3. **Prihvatite izazov.** Ako želite da postanete neustrašivi, morate uložiti sve u borbu protiv strahova, dok ne nestanu. Pokazaću vam kako možete koristiti izazove u trajanju od 30, 60 ili 90 dana da biste to postigli.

4. **Definišite svoje ciljeve veličine.** Pokazaću vam moj provereni postupak postavljanja ciljeva i postignuća, koji će vas osnažiti, ali vas neće nadjačati.

5. **Angažujte podršku.** Ne možete sve postići sami. Biće vam potrebna unutrašnja pomoć u smislu navika i rutina, kao i spoljašnja podrška od vršnjaka, trenera i drugih glasova, koji će vam pomagati da ostanete na kursu.

6. **Obavite do kraja.** Sada je vreme za akciju. Pokazaću vam šta je ključ, odnosno kako da zaista obavite stvari i kako da se bavite aktivnošću koja ima smisla, kako biste nastavili dalje bez obzira na sve.

7. **Proslavite!** Sve se svodi na dostizanje stvarnosti u kojoj ste dovoljno dobri, na to da budete dosledni sebi, bez obzira na rezultat.

DA LI ZAISTA ŽELITE OVO?

Na narednim stranama ću pominjati mnoge stručnjake koji su mi bili učitelji tokom protekle decenije, a iznosiću i svoja saznanja. Nemam sve odgovore. Niko ih nema. Ali zajedno možemo postići nešto više, nešto veće, možda čak i samu veličinu.

Ne kažem da sam ja uspeo. Uopšte ne. Putovanje se nastavlja. Ali… ja sam dovoljno dobar. Naučio sam da volim i prihvatim sebe, i svakog dana učim i razvijam se. Naučio sam da postoji put napred, ka mestu na kojem ću moći da ostvarim svoju smislenu misiju i da osetim duboku ispunjenost i značaj života.

E sad, potraga za veličinom može značiti da ćete se spoticati i padati više puta. Da li ste spremni da to rizikujete? Jednom već jeste, u vreme kada ste tek učili da hodate. Padali ste. Mnogo. Ali ste uvek ustajali i pokušavali ponovo. I ponovo. I ponovo. Dok niste uspeli. Sad se toga čak i ne sećate. To je stav koji vam je i sad potreban. Morate se navići da vam bude sasvim u redu da pokušavate, ne uspevate i učite znajući da je neuspeh jedini put ka uspehu.

Moraćete da isključite kritičare i mišljenje svih onih ljudi koji su odabrali da sede na tribinama umesto da izađu na teren

Da li ste spremni da otkrijete svoje jedinstvene darove i sposobnosti, da uložite sve što imate u njihovo ostvarivanje?

(uključujući i onog najvećeg kritičara u vašoj glavi). Evo šta sam naučio na ovom putovanju: kritika će biti bez obzira na sve. To je cena pristupa životu. Ne možete dozvoliti da to odlučuje o načinu na koji će se odvijati vaša priča.

Moraćete da nađete i slušate trenere koji vam mogu pomoći da vidite dalje od svojih strahova, da podignete svoju viziju onoga što je moguće u vašem životu. Moraćete da angažujete stručnjaka ili terapeuta koji će vam pomoći da zalečite svoju prošlost, kako biste mogli da nastavite napred. Ne kažem da znam sve detalje o tome kakva će vam podrška biti potrebna, ali znam da je Džon Maksvel bio u pravu kad je rekao: „Jedan je suviše mali broj za dostizanje veličine."[3]

Moraćete da date sve od sebe, da budete odvažni, a potom da se pomirite s rezultatima. Rezultati možda neće biti ono što ste očekivali. Možda će biti bolji. Ili će možda biti drugačiji. I to je u redu. Ako nastavite da se ponašate u skladu sa svojom smislenom misijom, s onim za šta znate da ćete jednog dana biti ponosni na to što ste ostvarili, rezultati će doći sami.

Dakle, moje pitanje glasi – a budite potpuno iskreni sa sobom, jer ničije mišljenje nije važno osim vašeg: Da li ste spremni da otkrijete svoje jedinstvene darove i sposobnosti, da uložite sve što imate u njihovo ostvarivanje, da ostvarite najveći mogući uticaj na ljude oko vas?

Ako jeste, moći ćete da steknete način razmišljanja za veličinu i da podesite svoju životnu priču tako da, umesto da vi jurite za veličinom, veličina počne da juri za vama.